

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1499).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (af Bertel Dahlgaard m. fl.) [om et udvalg til at overveje ændringer i loven om tipning].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 3541).

Sagen sættes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg vil gerne fremsætte nogle bemærkninger som begrundelse for det forslag til beslutning af folketinget, der her foreligger.

Den hidtidige udvikling af tipningen kan man sige har gjort de advarsler beretigede, som fremsattes for godt et år siden ved systemets indførelse. Man kan vel næsten sige, at på ethvert punkt har de advarende ord fået ret. Det har selvfølgelig ikke medført, at de stærke tilhængere af

tipningssystemet vil erkende, at systemet ikke burde være indført, men det har i hvert tilfælde medført, at sikkert de allerfleste erkender, at der bør ske væsentlige ændringer i systemet.

En bedømmelse af tipningssystemet og de erfaringer, der nu er høstet, må selvfølgelig tage sit udgangspunkt dels i økonomiske betragtninger, dels i sociale og folkelige synspunkter.

Hvad nu de økonomiske synspunkter angår, er der visse holdepunkter for en bedømmelse i de gjorte erfaringer. Man kan vist sige, at det er overvejende sandsynligt, at indskudsbeløbene i tipningen i indeværende år vil komme til at andrage mindst 70 mill. kr. Man kan med nogenlunde sikkerhed sige, at af disse 70 mill. kr. vil 35 mill. kr. gå til gevinster, 10½ mill. kr. vil gå til finansministeren, 5½ mill. kr. vil gå til forhandlerne af tipskuponerne, og 7 mill. kr. vil gå til administration og andre omkostninger i forbindelse med denne administration. Tilbage vil der så blive ca. 12 mill. kr., hvoraf, såvidt jeg kan se, idrætten vil oppebære ca. 3½ mill. kr. og de andre formål, der er delt i to grupper, vil få 4 mill. kr. hver.

Man må nu erindre, at det var hensynet til idrætten, der var det afgørende argument for tipningens indførelse. Vi ser altså her, at tilvejebringelsen af de 3½ mill. kr. som forudsætning har omkostninger på 12 mill. kr., der medgår til arbejde og materiale, der ud fra ethvert synspunkt er uden nogen som helst produktiv værdi for samfundet. For at man kan forstå, hvad disse administrationsudgifter egentlig betyder, vil jeg foretage en sammenligning. Administrationen af tipsvæsenet koster ligeså meget som den samlede centralstyrelse i statsministeriet, landbrugsministeriet, indenrigsministeriet, boligministeriet, arbejdsministeriet, trafikministeriet, fiskeriministeriet, undervisningsministeriet og kirkeministeriet. Den højtærede finansminister vil vanskeligt kunne undlade at tænke på, at han har en kommission siddende, der arbejder med opfyldelsen af det krav, alle partier er tilhængere af: en forenkling af administrationen.

Man skulle virkelig ikke tro, at det, jeg her har nævnt, kunne være muligt. Dertil føjer sig de økonomiske tab for samfundet gennem tipningens indirekte virkninger, gennem spild af arbejdstid under mange forskellige former. Her er vi inde på et område, som det er umuligt at vurdere konkret. Ved indførelsen af tipningen lod man hånt om dette spild, det gør man i hvert tilfælde ikke mere. Forleden anslo-